

[Agnete Laustsen]

ke får flere midler, fordi vi også bremser de private i at gå ind i det, så er det mundsvejr, og vi vil ikke fra konservativ side forsømme nogen lejlighed til at fortælle de parter, der er impliceret i byfornyelse: stol ikke på det! De har sympatien, men ikke noget at have den i.

Må jeg pege på nogle få positive ting i dette lovforslag, som er meget detaljeret på mange områder. Vi er glade for, at planlægningsperioden er forøget til 4 år. Det giver kommunerne langt større mulighed for økonomisk styring af disse meget omfattende procedurer.

Må jeg også sige, at vi gerne – det kan vi jo vende tilbage til i udvalget – havde set en mulighed for at gennemdrøfte klagerreglerne, ikke mindst vetoretten. Fru Lissa Mathiasen var inde på den kollektive vetoret. Den individuelle vetoret kan i visse tilfælde, hvilket bl.a. er påpeget af Kommunernes Landsforening, bremse nogle initiativer, og det vil vi gerne se på.

Vi er godt tilfredse med, at dette lovforslag også inddrager andelshavere som berettigede til flyttegodtgørelse i forbindelse med byfornyelse. Jeg vil gerne fra konservativ side sige, at vi er interesseret i nærmere at drøfte mulighederne for øget støtte til erhvervsdrivende, som mange gange ikke rigtig har haft mulighed for at etablere sig i byfornyelseskvarterer. Det tror jeg er en sag, vi skal drøfte endnu en gang.

Så vil jeg gerne sige til slut, at jeg er meget tilfreds med, at det har været muligt i den kommende 4 års periode at sikre et niveau for byfornyelse, som er på ca. 1 mia kr. Vi ved, at mange private gerne ville gå ind i det. Jeg er også interesseret i at høre, hvilke muligheder pensionskasserne har, for jeg tror, der ligger en stor værdi i, at vi kan supplere de offentlige midler med private til en opgave, som sikrer mange arbejdspladser og, hvad der også er værd at bemærke, ikke er særlig valutakrævende.

Svend Heiselberg (V):

Da mit partis ordfører, fru Bente Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne sige følgende:

Da folketinget vedtog byfornyelsesloven i 1982, besluttede vi samtidig, at en revision af loven skulle finde sted i folketingsåret 1984-

85. Byfornyelsesloven afløste saneringsloven, men indtil udgangen af 1984 har begge disse love virket sideordnet. Det betyder, at mange kommuner har anvendt saneringslovens bestemmelser fremfor byfornyelseslovens.

Derfor kan man nok sige, at det er et begrænset erfaringsmateriale, der ligger til grund for revisionen. Vi finder det derfor i venstre glædeligt, at boligministeren ikke ved det her foreliggende forslag har lagt op til væsentlige ændringer, men at der i høj grad er tale om tekniske ændringer, som vel kan karakteriseres som minimumsændringer.

Fra forskellige sider, bl.a. Kommunernes Landsforening, har der været fremsat forslag om, at revisionen skulle udskydes, og at saneringsloven skulle forlænges. Hertil må vi fra venstres side sige, at det vender vi os stærkt imod. Det ville bare betyde, at kommunerne endnu et stykke tid får mulighed for at anvende saneringslovens regler, og det er vel at mærke regler, som på en lang række områder stiller beboerne dårligere end reglerne i byfornyelsesloven. Venstre lagde i 1982, da byfornyelsesloven blev vedtaget, megen vægt på, at beboerne skulle have medindflydelse på byfornyelsen. Det gør vi stadig væk, og derfor vil vi ikke være med til at ændre de offentlighedsregler og indsigelsesregler, der findes i byfornyelsesloven. Derfor kan vi heller ikke gå med til at forlænge saneringsloven.

Jeg skal herefter kort kommentere de vigtigste af de ændringer, ministeren foreslår.

Der foreslås indført en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen kan beslutte at omdanne erhvervslokaler til beboelse. For venstre er det vigtigt, at denne regel kun kommer til at omfatte nedlagte butikker i beboelsesejendomme. Samtidig må det være en betingelse, at en omdannelse fra erhvervslokaler til boliger ikke betyder en forringelse af områdets servicefunktioner. Adgangen bør desuden begrænses til erhvervslokaler i ejendomme, der indeholder både erhverv og boliger. Det er ikke meningen, at bestemmelsen skal bruges til at sanere alle erhverv ud af et boligområde.

Der foreslås åbnet adgang for kommunalbestyrelsen til at ekspropriere og nedrive bygninger, før der er truffet en byfornyelsesbeslutning. For at denne regel ikke skal underminere beboernes indflydelse på byfornyelse, er det meget vigtigt, at denne adgang